

MEĐUNARODNI DAN MUZEJA U GALERIJI ANTUNA AUGUSTINČIĆA

Božidar Pejčević
Galerija Antuna Augustinčića
Klanjec

alerija Antuna Augustinčića i ove je godine obilježila Međunarodni dan muzeja zajedno sa školarcima. Za tu je prigodu u Salonu Galerije priređeno predavanje na temi »Kako nastaje skulptura u bronci – tehnika voska«. Uz projekciju dija pozitivna učenici triju

osnovnih škola – iz Klanjca, Kumrovca i Kraljevca na Sutli – o tome je govorio akademski kipar Ante Orlić. Potom su učenici razgledali stalni postav i natjecali se u odgovorima na pitanja. Pobjednik je nagrađen velikim katalogom stalnog postava, a ostali su dobili utješne nagrade – male kataloge za školske knjižnice.

Predavanjem je promoviran dio šireg projekta Galerije Antuna Augustinčića kojim se želi udovoljiti izrazitom zanimanju školaraca za kiparske tehnike, odnosno materijale, i odgovoriti na pitanje kako nastaje skulptura. Projekt je zamišljen kao niz zasebnih tema, od kojih bi svaka obrađivala pojedinu kiparsku tehniku. U idealnim bi uvjetima, u skladu s različitim oblicima upotrebe, svaka tema bila predstavljena trojako: fotografijama s popratnim tekstom, dija pozitivima i video-kazetom. Budući da Galerija ne posjeduje video-tehniku, projekt se realizira dija pozitivima koji će izlaskom Anala Galerija biti pretočeni u foto-strip.

Recimo i to da su dija pozitivivi korišteni u izlaganju gospodina Orlića nastali zahvaljujući Ljevaonici umjetnina koja je dopustila kustostu Galerije praćenje i snimanje cjelokupnoga radnog procesa.

Obradom jedne jedinice godišnje, Galerija će ostvariti svoj projekt i nagodinu, opet u povodu Međunarodnog dana muzeja, družiti ćemo se sa školarcima uz novu temu.

U međuvremenu ćemo razmotriti mogućnost proizvodnje i distribucije dija pozitiviva, te u Galeriju privući posjetitelje stalnim prikazivanjem dija pozitiviva.

Primljeno: 25. 9. 1991.

SUMMARY

The International Museums Day in the Antun Augustinčić Gallery

By Božidar Pejčević

On the International Museums Day in 1991, Antun Augustinčić Gallery was a host to the pupils of the three primary schools. They attended the lecture »On the Creation of Bronze Sculpture – Wax technique« and competed in knowledge.

MEĐUODNOSI IZMEĐU MUZEOLŠKOG OBRAZOVANJA I ŠKOLOVANJA ZA ZAŠTITU KULTURNE BAŠTINE

Ivo Maroević

azlike i sličnosti između muzeološkog obrazovanja i školovanja za zaštitu kulturne baštine proizlaze iz nepodudaranja osnovnih područja koja pokrivaju muzeologija i zaštita kulturne baštine. One su u mnogočemu srodne, tako da je bilo pokušaja da se

objedine pod nazivom heritologija (T. Šola, 1984.), ali su to ostali samo pokušaji koji govore da je riječ o srodnim područjima. Međutim, među njima nema vrlo čvrstih granica, jer smo, posebice u slučaju muzeološke interpretacije nepokretne kulturne baštine, svjedoci jedinstva između pokretnog i nepokretnog materijala radi prenošenja i interpretacije poruka prošlosti sveudilj novim generacijama u sadašnjosti, da bismo ih očuvali za budućnost.

Školovanje se svodi na utvrđivanje osnovnih ciljeva i metoda koje treba postići i poštivati, da bismo u sagledavanju cjelovitosti područja za koje školujemo stručnjake formirali cjelovitu ličnost koja će razumjeti smisla, značenje i filozofiju posla kojim se bavi i istovremeno ovladati tehnikama praktičnog rada, bez kojih se ne može udovoljiti zahtjevima profesije. Međuzavisnosti su jasne; stoga definirajmo muzeologiju i zaštitu baštine i pokušajmo utvrditi njihove međuodnose, koji će se reflektirati na školovanje.

Muzeologija je disciplina unutar informacijskih znanosti, koja se bavi izučavanjem muzealnosti posredstvom muzejskih predmeta, djelatnošću muzeja i odnosom muzejske teorije i prakse, radi zaštite ljudskog naslijeđa i interpretacije i prijenosa njegovih poruka (I. Maroević, 1988.). Zaštita baštine u širem smislu je proces, socijalni i politički, umjetnički i znanstveni, profesionalni i humani, koji odgađa propadanje u svim njegovim oblicima i sprečava uništenje i pustošenje kulturne baštine (B. M. Feilden, 1981.). Dodamo li tome prezentaciju i interpretaciju kao oblike prijenosa poruka, tada bi zaštita bila adekvatno definirana. Zaštita u užem smislu je specijalizirani aspekt fizičke intervencije u materijal i oblik spomenika, koji opet ima svoju istraživačku, rukotvornu (vještinsku) i aplikacijsku dimenziju. Taj se oblik zaštite uglavnom razumijeva pod pojmom restauriranje.

Predložimo li grafički odnose između muzeologije i zaštite baštine u širem i užem smislu, tada vidimo da muzeologija kao znanost i filozofija može obuhvatiti velik dio zaštite u širem smislu, kada je ona motivirana svjesnim i organiziranim prijenosom poruka što ih nose predmeti i strukture prošlosti, da će u potpunosti obuhvatiti onaj dio zaštite u užem smislu koji se odnosi na fizičko očuvanje predmeta od interesa za muzeologiju, a jedino će socijalni, politički i humani aspekt aktivne zaštite prostora i baštine kao dijela prostora – koji humaniziraju čovjekovu životnu okolinu a nisu podložni svjesnoj interpretaciji vlastitih vrijednosti – ostati izvan muzeološkog predmeta interesa (skica 1.).